80. 83. Åçv. Çn. 2,6. Kâtj. Çn. 16,5,17. AK. 2,1,7. H. 952. Mârk. P. 58,76. ° 되고대 Âçv. Gạij. 4,1.

प्राट्तिणाञ् (प्रा॰ + म्रञ्) adj. nach Südosten gerichtet Çiñks. Çs. 4,14,9.

प्राप्ट्राउ (प्राञ्च + द °) adj. dessen Stiel nach Osten steht Kaug. 6.91. Ciñen. Ca. 2,9,16. 4,7,6.

प्राग्दिम् (प्राञ्च + दिम्) f. Osten Haniv. 14040.

प्राग्दिशीय adj. von प्राग्दिश: (P. 5,3,1) Schol. zu P. 5,3,2. Verz. d. Oxf. H. 162,a,25. 164,a,3 v. u.

प्राग्दीच्यतीय adj. von प्राग्दीच्यत: (P. 4,1,83) Verz. d. Oxf. H. 162, a, 20. 164, a, 8 v. u.

प्राप्ट्रिश (प्राञ्च + देश) m. 1) das östliche Land, das Land der östlichen Völker; = प्राची देश: Schol. zu P. 1,1,75. — 2) die frühere —, ehemalige Stelle Hanv. 444, wo wohl ेट्रेश zu lesen ist.

प्राप्तार (प्राच् + हार्) f. eine nach Osten gehende Thür Buic. P. 4, 25, 47. fg.

1. प्राप्टार् (प्राञ्च + दार्) n. ंदार् so v. a. vorn an der Thür R. 2,78,5.
2. प्राप्टार् (wie eben) adj. dessen Thür nach Osten geht Kauç. 24. 34.

Kâts. Ça. 16,3,14.26,1,14. Bez. der 7 von Krttikå gerechneten Mondhäuser Varån. Brh. S. 46,18 (14). Weber, Nax. II, 377, N. 1. In derselben Bed. 知识可证的 Bhartotpala zu Varän. Brh. S. 46, 13 (14).

प्राग्धितीय क प्राग्धितीय

प्राज्ञाधि (प्राक् + ने न) N. pr. eines Berges Hiouen-Tesane I, 487. प्राप्निक (प्राक् + भक्त) n. das Einnehmen von Arzeneien vor dem Essen Suga. 2,554,7. 14.

प्राप्नाग (प्राञ्च + भाग) m. Vordertheil: वपूष: HALÂJ. 2,878.

प्राप्नार (प्राञ् + भार?) m. 1) Berggipfel Taik. 2,3,2. विन्ध्य े Katais. 12,45. 14,11. — 2) Menge, Masse: तिमिर् े Spr. 919. पर्मिलं े (Schol.: = म्रातिगन्ध) 1769. पङ्क े (Schol. 1: = तीर, Schol. 2 liest प्राप्तार, was er durch समूक् erklärt) Paab. 5, 8. — 3) Neigung: प्राचीन े sich nach Usten neigend Buan. Intr. 385, N. 2. als Beiw. von काप so v. a. geneigt Vourp. 101. in कृत े 131 soll es Schutzdach (Abdachung) bedeuten.

স্নাসনার m. nach ÇKDa. und Wilson v. l. für স্নাসনার Berggipfel Taik. 2, 3, 2.

प्राप्त (1. प्र + 되지) n. die äusserste Spitze Nin. 3,17. Halâj. 2,26. Trik. 3,3,120, wo wohl so für प्राप्त zu lesen ist.

प्रायसर् (प्राय + सर्) adj. an der äussersten Spitze gehend, der vorderste, beste: ब्रक्ताम् Çik. 112 (v. l. प्रायक्र्).

সামক্ (সাম + ক্) adj. (das Allerbeste für sich nehmend) der vorzüglichste, beste AK. 3,2.7. H. 1438. Halas. 4,4. Rage. 16,23. Kumâras. 7,48. Çâk. 112, v. l. für সামন্য

प्रायाह n. diinne geronnene Milch Taik. 2,9,17.

प्राप्त (von प्राप्त oder 1. प्र + হ্নয়ে) adj. der vorderste, vorzüglichste AK. 3,2,7. Halás. 4,4. पश्चम् MBB. 9,3256. নুলে॰ Hariv. 6494. Statt प्राप्त Taik. 3,3,120 ist wohl प्राप्त zu lesen. — Vgl. স্റ॰.

प्राप्तंश (प्राञ्च + বঁহা) 1) adj. = प्राचीनवंश dessen Tragbalken nach vorn, nach Osten gerichtet ist Kats. Ça. 7,1,20. 8,4,24. Åpastamba beim Schol. 670,21. — 2) m. der vor der V edi gelegene Raum AK. 2,7,18. H.

996. Åрабтанна beim Schol. zu Kâtj. Ça. 688, 11. Hariv. 2205. 2232 (= 12365). 12231. Rage. 15,61. Bhâc. P. 4,5,14. Schol.: यज्ञशालायाः यूर्व-पश्चिमस्तम्भयार् पितं यूर्वपश्चिमायतं काष्ठं प्राग्वंशः. — 3) neben वंश unter den Beiwörtern von Vishņu Hariv. 14120.

স্যাব্যন (সাস্থ্ + ব°) n. 1) vorheriges Aussprechen Schol. zu VS. Paār. 4,22. — 2) ein früherer Ausspruch MBB. 12,4421.

प्राग्वर (प्राञ्च + वर) N. pr. einer Stadt R. 2,71,9. 10.

प्राप्तत् (von प्राक्त) adv. wie vorher, wie shemals Kathis. 20,81. 28. 139. wie oben (im Buch) P. 1,2,37, Värtt. 2, Sch.

प्राज्ञत n. = पूर्ववृत्त ein früheres Benehmen KATHAS. 43,154.

प्राग्वतात (प्राञ्च + वृ°) n. eine frühere Begebenheit, ein früheres Abentouer Vet. in LA. 27,6.

प्राप्तवेष (प्राञ्च् + वेष) m. ein früheres Eleidungsstück Riéa-Tan. 3,229 (॰ वेष).

प्राग्हार s. u. प्राग्भार 2.

प्राचर्मसँद् adj. nach Sás. so v. a. प्रकर्षेण दीतस्थाने वर्तमानः R.V. 8,73,1. प्राचात m. Kampf, Schlacht; felsche v. l. für प्रधात H. 797.

সাঘায় (von ঘ্যু mit স) m. Besprengung AK. 3,3,10.

प्राचुपा m. Gast Trik. 2,7,9. H. 499. प्राचुपाक Halàs. 2,203. Spr. 186.
PANKAT. 209,17. प्राचुपाक Bala beim Schol. zu Naish. 2,56. मम श्रवपाप्राचुपाकोकृता जनै: so v. a. zu meinen Ohren gebracht Naish. 2,56.
प्राचूपाक H. 499. Pankat. 117,10. प्राचूपाक H. 499, v.l. — Vgl. प्राकुपाक.
प्राडायत (Kaug. 137), प्राङोत्तपा (Schol. zu Kâts. Ça. 186,11), प्राङोप

प्राङ्घायत (Kauç. 137), प्राङ्गाता (Schol. zu Kari. Ça. 186, 11), प्राङ्गात्र (Schol. zu Kari. Ça. 670, 22. 690, 16), प्राङ्ग्यापिन् (Kari. Ça. 5,2,21) falsche Formen für प्रागायत, प्रागीताण, प्रागीय, प्रावशायिन्

प्राङ्ग m. eine Art Trommel (पपान) ÇADDAR. im ÇKDR. — Vgl. प्राङ्गपा प्राङ्गपा und प्राङ्गन n. 1) = श्रङ्गपा, श्रङ्गन Hof H. 1004. HALÂJ. 2,144. 5,81. °द्दार् KATBÅS. 15,89. मन्द्रि ° 41,2. HIT. 50,2. 101,7. प्राङ्गपो प्राप्ते कल्पेद्रा क उदासते ÇATR. 14,21. प्राङ्गन (v. l. प्राङ्गपा) BBÅG. P. 3,23,21. RÅGA-TAR. 1,246. कान्यकुट्डोर्बी यमुनापारता उस्प सा । श्रभूट्राकालिनकातीर् गृरुप्राङ्गनवद्द्यो ॥ 4,145. 5,40. — 2) प्राङ्गपा = प्राङ्ग ÇABDAR. im ÇKDR.

1. प्राञ्चाय (प्राञ्च → न्याय) m. ein Ausdruck aus der Gerichtssprache: श्राचारेणावसमा ऽपि पुनर्लाखयते यदि । सा ऽभिधेया जितः पूर्व प्राञ्चा-यस्तु स उच्यते ॥ ४७४४मऽमार 19,2 v. u. Dieselben Worte mit der einzigen Variante प्राञ्चायश्च führt ÇKDa. aus der Mit. als einen Ausspruch Kåtjåjana's an. Nach Wilson plea of a former trial, special plea; nach Наидитом a former trial of a cause, or the plea founded thereupon.

2. प्राज्ञाय (wie eben) adj. der Regel nach vorwärts, östlich gerichtet: टेवकमीपि Çâñkh. Ça. 1,1,13.

प्राञ्चाल (प्राञ्च + मृल) adj. 1) dessen Gesicht nach vorn, nach Osten gerichtet ist, überh. nach Osten gerichtet (von leblosen Dingen) Âcv. Ça. 1,1. Gabl. 1,7. Çâñkh. Ça. 4,21,2. Lâṛī. 1,8,12. 13. 5,2,2. M. 2,51. fg. 8,87. Sund. 3,23. MBh. 1,772. R. 2,71,1. 113,8. Suça. 1,15,7. 107,1. 158, 19. Kumâras. 7,13. Varâb. Bah. S. 42 (43), 19. Mârk. P. 58, 4. प्रत्याङ्गर्मकानद्यः प्राञ्चालाः सिन्धसमाः MBh. 5,2998. ेसीवर्णमद्रपोठ Råga-Tar. 3,239. Çañk. zu Bah. Âr. Up. S. 48. — 2) geneigt zu Etwas. verlangend, wünschend: विमानप्रस्थान (Kateàs. 43,265.